

Buzz Andersen/Unsplash

Het Mysterie van Engelen en Boze Geesten (zesde deel)

Mysterie der eeuwen (Hoofdstuk Twee)

- Herbert W. Armstrong
- [30-08-2018](#)

Vervolg van [Het Mysterie van Engelen en Boze Geesten \(vijfde deel\)](#)

W

at een groot wezen!

Maar evenals in Jesaja 14 wordt het lagere menselijke antitype verheventot een groter geestelijk wezen. In plaats van over de vorst van Tyrus—een mens—wordt er nu gesproken over de koning van Tyrus. Dit is dezelfde Lucifer. Ezechiël de profeet vervolgt: „Wijders geschiedde des Heeren woord tot mij, zeggende: Mensenkind! hef een klaaglied op over den koning van Tyrus, en zeg tot hem: Zo zegt de Here Here: Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid!” (Ezechiël 28:11-12—SV).

Lees dit nog eens! Van een mens zou God zoiets nooit zeggen. Dit schitterende geestelijke wezen omvatte de totaliteit van wijsheid, volmaaktheid en schoonheid. Hij was, als individueel geschapen wezen, het allerhoogste toppunt, het meesterwerk, van Gods schepping, het hoogste dat de almachtige kracht van God kon scheppen! De tragiek is dat hij tegen zijn Schepper in opstand kwam!

„Gij waart in Eden, Gods hof” (vs. 13—SV). Hij had deze aarde bewoond. Zijn troon stond hier. „Alle kostelijk gesteente was uw deksel ... het werk uwer trommelen en uwer pijpen was bij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid” (vs. 13—SV). Hij was een *geschapen wezen*—niet geboren als mens. Hij was een geestelijk wezen—*niet* van menselijk vlees. Een groot geniaal talent voor muziek werd in hem geschapen. Nu hij geheel in denken, handelen en wezen geperverteerd is geworden, is hij de ware oorsprong van de moderne geperverteerde muziek en de moderne rock beat van dissonant, gekerm, gekrijs, gegil, gejammer, fysiek en emotioneel opwindende ritmen, ongelukkige, ontmoedigde gemoedsgesteldheden. Denk eens aan al dat enorme talent, die bekwaamheid en dat potentieel in een wezen dat met dergelijke vermogens is geschapen. En alles verdorven! Alles verbitterd, alles liederlijk, verwrongen tot haat, verwoesting en uitzichtloosheid!

Maar, vat moed. Het ontzagwekkende potentieel van de mensis, als wij er voldoende voor zorgen Satans listen en kwaad en ontmoedigingen te *weerstaan* en te volharden in *Gods weg*, oneindig beter en hoger dan dat van Lucifer, zoals hij was geschapen, *voordat* hij zich tot opstand en ongerechtigheid keerde!

Maar nu verder met de gedetailleerde openbaring van deze uiterst belangrijke, ontbrekende dimensie in kennis: „Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u also gezet”, zegt God over deze Lucifer. Dit voert ons terug naar het 25e hoofdstuk van Exodus, waar God aan Mozes het plan voor de ark van het verbond gaf. De beschrijving begint bij vers 10, en vers 18-20 toont, in het materiële model, de twee cherubs die staan opgesteld aan de twee uiteinden van de troon van God in de hemel, de troon van de regering van God over het gehele universum. De vleugels van de twee cherubs bedekken de troon van God.

Opgeleid op het hoofdkwartier van het universum

Deze Lucifer dus had een plaats bij de troon van God. Hij werd opgeleid in en deed ervaring op met het ten uitvoer brengen van de regering van God. God koos een dergelijk wezen, goed opgeleid en ervaren, om over de engelen die de gehele aarde bewoonden koning te zijn en hun met de regering van God leiding te geven. Verder: „... gij waart op Gods heiligen berg; gij wandeltet in het midden der vurige stenen.” Dit gaat niet over enig menselijk wezen. Maar laten we verder gaan: „Gij waart volkomen in uw *wegen*, van den dag af dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid [wetteloosheid] in u gevonden is” (Ezechiël 28:15—SV).

Hij bezat volledige kennis, begrip en wijsheid. Bovendien kreeg hij volledige vermogens om te redeneren, te denken, beslissingen te nemen, zijn keuze te doen. En, met al deze voorkennis zelfs van gevolgen en consequenties keerde dit verheven wezen, het hoogste dat zelfs God door een wilsbesluit kon scheppen, zich in opstandigheid tegen zijn Schepper tegen de weg die al het goede voortbrengt. Hij keerde zich tot wetteloosheid. Hij was opgeleid in het uitvoeren van de volmaakte wet en orde. Zolang Lucifer deze volmaakte weg bleef volgen, waren er op de gehele aarde onuitsprekelijk geluk en grote vreugde. Er was glorierijke vrede, prachtige harmonie, volmaakte liefde, samenwerking. De regering van God bracht een wonderbaarlijk gelukkige toestand—zolang Lucifer bij de uitvoering van Gods regering loyaal was.

Wat veroorzaakte de zonde der engelen?

Wat bracht de engelen op aarde ertoe te zondigen, zich tot wetteloosheid te keren? De gewone engelen brachten zeker niet dit grote superwezen ertoe om een verrader te worden. Nee, in hem was het dat ongerechtigheid werd gevonden. Maar na hoeveel tijd? Wij weten het niet. God openbaart het niet! Het kan elk willekeurig aantal jaren zijn geweest, vanaf een of minder tot miljoenen maal miljoenen.

En ook is er niet geopenbaard hoelang het Lucifer heeft gekost, nadat hijzelf de beslissing had genomen in opstand te komen en te trachten Gods hemel binnen te vallen teneinde het heelal over te nemen, om alle engelen onder hem ertoe te bewegen verraders te worden en hem te volgen. De methode die hij gebruikte ken ik heel goed. Tegenwoordig gebruikt hij nog steeds dezelfde methode om misleide mensen tot verraad, opstand en egocentrisch verzet tegen Gods regering te leiden. Eerst brengt hij er een of twee tot afgunst, jaloezie en wrok over een vermeende onrechtvaardigheid en vervolgens tot verraad. Daarna gebruikt hij deze een of twee, als een rotte appel in een mand, om wrok en gevoelens van zelfmedelijden, trouweloosheid en opstandigheid in anderen vlakbij hen op te wekken. En zoals elke rotte appel de appels ernaast rot maakt tot de hele mand verrot is, zo gaat Satan te werk.

Als vandaag in de regering van God op aarde de „rotte appels” niet vroeg genoeg worden weggegooid, zouden zij de hele regering verwoesten. Maar als ze eenmaal uit de mand geworpen zijn, kunnen ze aan hen die nog in de mand zitten geen schade meer berokkenen.

Maar *bedenk eens* hoelang het de verzuurde en verbitterde Lucifer moet hebben gekost om miljoenen heilige engelen tot wrok, bitterheid, trouweloosheid en tenslotte tot een openlijke kwaadaardige opstand aan te zetten. Het kan honderden, duizenden of miljoenen jaren hebben gekost. Dit vond allemaal plaats voordat de eerste mens werd geschapen.

Dit gebeurde allemaal na de oorspronkelijke schepping van de aarde, beschreven in vers 1 van Genesis 1. Vers 2 van dit scheppingshoofdstuk beschrijft een toestand *die het gevolg is* van deze zonde van de engelen. De in vers 2 beschreven gebeurtenissen kunnen derhalve miljoenen jaren na de oorspronkelijke schepping van de aarde hebben plaatsgevonden.

De aarde kan dan ook miljoenen jaren geleden zijn geschapen. Maar laten we verder gaan met deze passage in Ezechiël 28: „Door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij, en gij kwaamt tot zonde. Van de berg der goden [van Gods berg—SV] verbande Ik u, en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen! Trots was uw hart op uw schoonheid—met uw wijsheid teniet doen gaan. Ter aarde wierp Ik u neer ...” (vs. 16-17). Op dit punt keert de tekst terug naar de spoedig verschijnende, menselijke, religieus-politieke leider, van wie de vorst van het oude Tyrus een voorloper was.

Eerder in dit hoofdstuk toonde ik u hoe fysieke verwoesting, lelijkheid en duisternis het *‘ge laat’* van de aarde hadden overdekt als gevolg van de zonde van Lucifer (die nu de duivel is) en van deze „engelen, die gezondigd hadden” (nu demonen), en hoe in zes dagen God het aardoppervlak had vernieuwd (Genesis 1:2-25).

Waarom de schepping van de mens?

Maar waarom schiep God de mens op de aarde (Genesis 1:26)? Kijk eens zoals God naar de situatie. God heeft ons mensen een verstand gegeven, een verstand zoals het verstand van God, alleen van lager niveau en beperkt. God maakte ons naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis (vorm en gestalte), alleen samengesteld uit materie in plaats van uit geest. Maar God zegt: „Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Filippenzen 2:5). Wij kunnen, tot op zekere hoogte, zelfs denken zoals God. Hoe moet God de situatie hebben gezien, toen Hij het oppervlak van de aarde begon te vernieuwen na het kolossale debâcle van de engelen!

Hij had met de aarde een prachtige, perfecte creatie tot stand gebracht. Hij bevolkte die met waarschijnlijk miljoenen, heilige engelen. Hij plaatste boven hen, als koning, op een aardse troon, de aartsengel—de cherub Lucifer. Lucifer was, als een

afzonderlijk geschapen geestelijk wezen, het hoogste meesterwerk van Gods scheppingsmacht. Hij was qua macht, schoonheid, verstand, kennis, intelligentie en wijsheid, het meest volmaakte dat de almachtige kracht van God kan scheppen. God kan, door een ogenblikkelijk wilsbesluit, niets hogers of volmaakters scheppen. Dit grote kundige wezen, dat opgeleid en getraind was aan Gods eigen troon in de hemel over het universum en ervaren in het uitvoeren van de regering van God, had desalniettemin die regering verworpen, zijn weg verdorven, zich verzet tegen de uitvoering van of zelfs het gehoorzamen aan die regering. Al zijn engelen had hij tot de zonde van opstandigheid verleid. Zie nu eens verder. Kennelijk was het gehele universum tegelijkertijd met de schepping van de aarde geschapen. Er is geen aanwijzing, in Gods geopenbaarde Woord noch in de wetenschap, dat enige planeet in de oneindige kosmische ruimte was bewoond met enige levensvorm. God doet evenwel niets zomaar. Hij heeft altijd een doel.

Klaarblijkelijk zijn alle planeten in het gehele universum nuwoest en ledig—in verval geraakt (*tohu en bohu*)—zoals de aarde was, als beschreven in Genesis 1:2. God heeft ze echter niet geschapen in zo'n toestand van verval, zoals onze maan. Verval is geen oorspronkelijk geschapen toestand het is een conditie die *voortvloeit uit een proces* van achteruitgang. Het is duidelijk dat als de nu gevallen engelen de aarde in haar oorspronkelijke prachtige staat hadden bewaard, haar hadden ontwikkeld, Gods instructies hadden opgevolgd, en Zijn regering hadden gehoorzaamd, hun het ontzagwekkende potentieel zou zijn aangeboden om het gehele universum te bevolken en er een reusachtig scheppingsprogramma ten uitvoer te brengen. Toen zij op aarde verraders werden, moet hun zonde gelijktijdig tevens op alle andere planeten in het hele universum verwoesting hebben gebracht, planeten die in potentie en op voorwaarde aan hen zouden zijn onderworpen.

De aarde wordt universeel hoofdkwartier

In hoofdstuk 7 van dit werk zal worden uiteengezet dat het Godsdoel is deze aarde uiteindelijk tot het hoofdkwartier van het gehele universum te maken.

Vergeet niet dat deze aarde oorspronkelijk als de verblijfplaats voor een derde van alle engelen was bedoeld. Toen de engelen de aarde bij de schepping ervan aanschouwden, vonden zij haar zo mooi en volmaakt dat zij spontaan van vreugde juichten (Job 38:4-7). De aarde zou hun schitterende mogelijkheden bieden.

Zij zouden haar bewerken, er vrucht uit voortbrengen, en deschoonheid ervan in stand houden en vergroten.

En op dit punt is het goed om de aard van Gods oorspronkelijkschepping te begrijpen. Deze is als die van onafgewerkte meubels die in sommige winkelbedrijven verkrijgbaar zijn. Zo'n meubelstuk is klaar op het uiteindelijke vernissen, polijsten of beitsen na. Sommige mensen kunnen zich geld besparen door dit *afwerken* zelf te doen, mits zij daartoe de vakkundigheid bezitten.

Zo'n meubelstuk kan van mooie en uitstekende kwaliteit zijn, maar nog zonder de laatste verfraaiende *voltooing*. Zo is het met Gods schepping. Deze is *volmaakt*, maar moet nog worden onderworpen aan een verfraaiende afwerking die God de engelen wilde laten verrichten. De oorspronkelijke „on voltooide” schepping werd door God *alleen* voortgebracht. Maar Hij had de bedoeling dat in de prehistorie de engelen en nu de mens creatieve kracht zouden aanwenden, om dit deel van Gods schepping te voltooien door de laatste verfraaiende en nuttige aspecten toe te voegen aan wat dan de uiteindelijk voltooide schepping zal zijn!

En of het nu wel of niet aan de engelen was geopenbaard, het was een beproeving en test van doorslaggevend belang.

Het was het proefterrein van gehoorzaamheid aan gods regering en hun geschiktheid om de miljoenen andere planeten in het onmetelijke universum te ontwikkelen tot de definitieve voltooide schepping. Want wat in Gods Woord is geopenbaard wijst erop dat God het gehele fysieke universum op dezelfde tijd schiep als de aarde. Het zevende woord in Genesis 1:1 moet worden vertaald als „hemelen”. Dit woord omvat het hele onmetelijke universum, niet slechts de dampkring om deze aarde.

Radioactieve elementen en de wet van de radioactiviteit bewijzen dat er ooit een tijd was dat materie niet bestond. God is een geest. God bestaat uit geest. God was vóór al het andere; Hij is de Schepper van alles. Engelen werden vóór de aarde geschapen. Uit wat God openbaart blijkt ten stelligste dat er vóór de oorspronkelijke schepping van de aarde nooit materie had bestaan, dat het gehele *fysieke* universum in die tijd tot bestaan werd gebracht.

Gods bedoeling met de engelen

Dus het potentieel van de engelen was om het gehele universum over te nemen—teneinde de miljarden fysieke planeten om de ontelbare sterren, waarvan vele zonnen zijn, te ontwikkelen en te voltooien. De zon in ons zonnestelsel is slechts een zon van middelmatige grootte. Sommige die wij zien als sterren zijn in werkelijkheid vele, vele malen groter dan onze zon. Ons zonnestelsel, dat uitgestrekter is dan de meeste mensen zich kunnen indenken, is slechts een deel van ons melkwegstelsel, en er zijn vele melkwegstelsels! Met andere woorden, het fysieke universum dat de machtige God heeft geschapen, gaat het voorstellingsvermogen te boven! Hoe groot is de grote God!

Zijn plan was dat de engelen een belangrijk aandeel in de uiteindelijke schepping van het oneindige heelal zouden hebben! (Maar misschien heeft God dit ontzagwekkende potentieel indertijd niet geheel aan de engelen geopenbaard, want een derde van hen trachtte het Hem door geweld te ontnemen, zonder zich er eerst voor te kwalificeren.)

Ten behoeve van dit verstrekkende doel plaatste God Zijnregering boven hen op aarde. De uitvoering van de regering van God over deze planeet werd aan de super-aartsengel, de grote cherub Lucifer opgedragen.

Houd in gedachten dat ook de heilige engelen en aartsengelen, met inbegrip van deze grote cherub Lucifer, noodzakelijkerwijze waren begiftigd met het vermogen om te denken, te redeneren, houdingen te bepalen, te kiezen en beslissingen te nemen. Zoals reeds eerder uiteengezet liet God deze Lucifer zijn loopbaan beginnen met alles in zijn voordeel. Hij verzegelde de som der wijsheid, schoonheid en volmaaktheid. Hij was volmaakt in al zijn wegen vanaf het ogenblik dat hij werd geschapen totdat er ongerechtigheid—opstandigheid, wetteloosheid—in hem werd gevonden (Ezechiël 28:15). Hij was opgeleid voor en had grondig ervaring opgedaan in het uitvoeren van de regering van God bij de troon van het oneindige universum! Hij was een van de twee cherubs van wie de vleugels de troon van God de allerhoogste overdekten (Ezechiël 28:14; Exodus 25:20). ■

Wordt vervolgd ...

